

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/268/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817211775
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817211775.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu S. C. K., a.s., so sídlom T., D. XX, P. XX XXX XXX proti žalovanému N. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., Ľ. X. XXX/X, adresa na doručovanie: S., N. XX/X, o zaplatenie 2.558,15 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 17. augusta 2018, č.k. 14Csp/132/2017-89, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti - čo do splatnosti peňažného plnenia v mesačných splátkach, p o t v r d z u j e .

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.558,15 Eur s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 2.558,15 Eur od 27.7.2017 do zaplatenia v splátkach po 25 Eur mesačne tak, že prvá splátka bude splatná do konca mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do konca príslušného mesiaca s tým, že neuhradením čo aj jednej splátky sa stáva zročným celý dlh. Zároveň rozhodol, že žalobca má nárok proti žalovanému na náhradu 100 % trov konania. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 282, § 285, § 232 ods. 4 CSP. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.558,15 EUR s príslušenstvom, z titulu úhrady dlhu, ktorý žalovanému vznikol tým, že riadne a včas neuhradil nepovolené prečerpanie, ktoré vzniklo na účte, ktorý mu viedol žalobca v postavení banky. Žalovaný na pojednávaní dňa 17.08.2018 uznal nárok uplatnený žalobcom v celom rozsahu. Požiadaval však, aby mu ho súd umožnil splácať v splátkach po 20 alebo 30 Eur mesačne. Ako dôvod uviedol, že platí výživné na dve deti, dokopy 150 Eur. Má viacero dlhov a je mu vykonávaná aj zrážka zo mzdy. Žije s priateľkou, bývajú v podnájme, výška nájomného je 313 Eur. Výška jeho mzdy je v priemere 550 Eur. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že boli splnené podmienky podľa § 282 CSP, a preto vo veci rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku. Súd zároveň vyhovel žiadosti žalovaného a povolil mu splátky z dôvodu, že jeho aktuálne majetkové a osobné pomery mu neumožňujú uhradiť celú žalovanú sumu naraz. Súd určil splátku v sume 25 Eur mesačne, a to vzhľadom na výšku žalovanej istiny a príslušenstva. Súd zároveň určil, že omeškanie s plnením čo aj jednej splátky má za následok splatnosť celej žalovanej sumy. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku, a to vo výrokovej časti, týkajúcej sa splátok, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Súdu prvej inštancie vytýkal nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm.

h) CSP). Namietal, že písomné vyhotovenie rozhodnutia v časti splatnosti dlhu neobsahuje náležité odôvodnenie, súd rozhodol len na základe tvrdení žalovaného, bez predloženia akýchkoľvek dôkazov, ktoré by odôvodňovali záver, že sú dôvody pre priznanie splácania dlhu v splátkach. Uviedol, že v prípade splátky vo výške 25 Eur mesačne by žalovaný splácal len istinu bez príslušenstva viac než 8 rokov. Mal za to, že uvedené je neprípustné, nakoľko žalovaný ako strana, ktorá porušila zmluvu, by bol bezdôvodne zvýhodnený a navyiac za uvedené dlhé obdobie by žalovanému narastali úroky a v konečnom dôsledku by bola daná doba splácania ekonomicky nevýhodná aj pre samotného žalovaného. Poukazoval na uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č.k. 11Co/49/2018-135 zo dňa 26.02.2018, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 4Co/320/2017-154 zo dňa 29.09.2017. Dôvodil, že súd prvej inštancie riadne nezisťoval, ani nemal dostatočným spôsobom preukázané pomery žalovaného, ktorý by odôvodňovali predĺženie lehoty na plnenie alebo povolenie splácania priznaného peňažného nároku v splátkach. Pokiaľ žalovaný vo svojom vyjadrení žiadal splátkový kalendár, súd prvej inštancie mal vykonať dokazovanie ohľadne aktuálnych finančných, majetkových a sociálnych pomerov žalovaného a zistenia jeho objektívnych možností priznaný dlh splatiť v čo možno najkratšom čase. Pokiaľ tak súd prvej inštancie rozhodol o povolení splátok bez náležitého zistenia pomerov na strane žalovaného, jeho rozhodnutie v tomto smere vyznieva nepresvedčivo a arbitrárne. Zároveň žalobca uviedol, že posúdenie finančných možností žalovaného pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia, kedy dôjde jednak k dôslednému zisteniu majetku žalovaného a jednak k voľbe najvhodnejšieho spôsobu výkonu rozhodnutia. Prítom pre posúdenie vymožitelnosti pohľadávky a voľbu vhodného spôsobu jej vymoženia nebude rozhodujúci iba predpokladaný mesačný príjem a prípadná vyživovacia povinnosť žalovaného, ale jeho celkové majetkové pomery. V odvolacom konaní sa domáhal zmeny napadnutého rozhodnutia a vyhovieť žalobe v plnom rozsahu s tým, že žalovanému bude uložená povinnosť uhradiť dlžnú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň bude žalobcovi priznaná náhrada trov konania, ako aj náhrada trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd, ako odvolací súd, preskúmal vec v napadnutom rozsahu - čo do splatnosti dlhu v mesačných splátkach v zmysle § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti čo do splatnosti peňažného plnenia ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

6. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

7. Ustanovenie § 232 ods. 3 CSP upravuje lehotu, v ktorej je potrebné splniť povinnosť uloženú v rozsudku. Základná zákonná lehota je tri dni a začína plynúť od právoplatnosti rozsudku. Základná úprava tejto lehoty však pripúšťa výnimku, keď v odôvodnených prípadoch môže súd určiť dlhšiu lehotu, čo zahŕňa aj možnosť určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí súd, pričom súd súčasne môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (§ 232 ods. 4 CSP).

8. Je zrejmé, že povolenie splátok povinnému subjektu (žalovanému) je vždy zásahom do práva oprávneného subjektu (žalobcu) na dosiahnutie priznaného plnenia, avšak tento zásah je vyvážený právom povinného na zachovanie dôstojných životných podmienok. Tu odvolací súd nemôže súhlasiť s tvrdením žalobcu, že preskúmanie majetkových pomerov žalovaného patrí až do štádia konania o výkon rozhodnutia. Je síce pravda, že v rámci exekúcie súdny exekútor posúdi, ktorá forma výkonu rozhodnutia bude najvhodnejšia aj vzhľadom na majetkové pomery povinného, to však neznamená, že by posúdenie majetkových pomerov žalovaného bolo možné výlučne v exekučnom konaní. Ustanovenie § 232 ods. 3 CSP umožňuje súdu aj v základnom (nachádzacom) konaní určiť dlhšiu než trojdňovú lehotu na plnenie, teda aj určiť mesačné splátky, pričom na účely tohto

určenia je nevyhnutné posúdiť majetkové pomery žalovaného. Napokon aj pre žalobcu je prijateľnejšie dosiahnuť dobrovoľné plnenie, hoci postupne, než byť odkázaný na neistý výsledok exekučného konania v prípade neschopnosti povinného zaplatiť priznané plnenie naraz.

9. Pri určovaní výšky splátok je potrebné prihliadnuť na príjmy a výdavky, resp. majetkové pomery povinného, na výšku priznaného plnenia, ale aj na hľadisko ochrany oprávneného, teda, či zdržaním v plnení súdom ustanovenej povinnosti nebudú nad primeranú mieru dotknuté záujmy oprávneného.

10. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku a zo súdneho spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vyššie uvedené okolnosti preskúmal. Civilný sporový poriadok ustanovuje, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP). Aj predchádzajúci procesný predpis umožňoval súdu osvojiť si skutkové tvrdenia strany (účastníka konania), ktoré ostatní účastníci nepopreli (§ 120 ods. 3, § 132 Občianskeho súdneho poriadku). V predmetnom konaní žalovaný na pojednávaní požiadal o povolenie splátok a uviedol, že vzhľadom na svoju nepriaznivú finančnú situáciu žiada splátky po 20 Eur - 30 Eur mesačne. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že svoju žiadosť odôvodňoval svojou nepriaznivou finančnou a sociálnou situáciou s tým, že jeho priemerný mesačný príjem je 550 Eur, z ktorého platí výživné na dve maloleté deti vo výške 150 Eur, nájomné vo výške 313 Eur. Má viacero dlhov, sú mu vykonávané zrážky zo mzdy.

11. Skutočnosť, že sa žalobca rozhodol nezúčastniť sa na pojednávaní (pričom sa vopred písomne ospravedlnil), je jeho slobodné rozhodnutie, avšak musel si byť vedomý, že tým sa vzdáva možnosti reagovať na vývoj procesnej situácie, ktorý nastane na pojednávaní, vrátane možnosti reagovať na tvrdenia žalovaného. Pokiaľ teda žalobca nespochybnil tvrdenia žalovaného, súd prvej inštancie postupoval správne, keď tvrdenia zástupkyne žalovaného uvedené na pojednávaní považoval za dostačujúce pre osvedčenie žalovaného príjmov a výdavkov na účely rozhodnutia o povolení splátok.

12. Odvolací súd teda dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval procesne správne, správne aplikoval ustanovenie § 232 ods. 3 CSP, ktoré tiež správne interpretoval. Odvolacia námietka žalobcu, že súd prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, teda nebola dôvodná.

13. O trovách konania odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnému žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

14. Toto rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).